

جمهوری اسلامی ایران
مجلس شورای اسلامی

دوره نهم - سال چهارم

تاریخ چاپ ۱۳۹۴/۷/۱۲

شماره چاپ ۱۵۸۲

شماره ثبت ۶۱۴

یک فوریتی

طرح اقدام متناسب و متقابل دولت جمهوری اسلامی ایران

در اجرای برجام

(دو فوریت این طرح در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ ۱۳۹۴/۷/۱۲

به تصویب نرسید.)

کمیسیونهای ارجاعی

امنیت ملی و سیاست خارجی

اصلی:

آموزش، تحقیقات و فناوری - اقتصادی - انرژی -
بهداشت و درمان - صنایع و معادن - فرهنگی - قضائی و
حقوقی - ویژه حمایت از تولید ملی و نظارت بر اجرای
سیاستهای کلی اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی

فرعی:

معاونت قوانین

اداره کل تدوین قوانین

ریاست محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً طرح ذیل که به امضای ۱۱۴ نفر از نمایندگان رسیده است، جهت طی مراحل قانونی تقدیم می گردد.

مقدمه (دلایل توجیهی):

به منظور صیانت از دستاوردها و حقوق ملت ایران در زمینه دانش هسته‌ای و رعایت حدود شرعی و قانونی که رهبر معظم انقلاب اسلامی در مورد مذاکره با کشورهای موسوم به ۵+۱ و اجرای آن مقرر فرمودند و همچنین به جهت انسداد هرگونه راه نفوذ و اقدام یک‌جانبه طرفهای مقابل، طرح زیر با قید دوفوریت برای طی تشریفات قانونی تقدیم می شود:

بروجردی - حقیقت‌پور - جلالی - باهنر - سبحانی‌نیا - باقری -
حسن پوریگلری - عبدالرضا عزیزی - جلیل سرقلعه - حیدرپور شهرضایی -
محمد علیپور - رحیم زارع - ثروتی - عزیزی فارسانی - میرگلوی بیات - رهبر -
قوامی - پشنگ - عبدالله زاده - قاسم عزیزی - عبدی - محسنی ثانی - بهمنی -
منصوری آرانی - عثمانی - دامادی - ناصری - پیرمؤذن - نبی‌اله احمدی -
پسای زاده‌بالنگان - سیدهادی حسینی - شوهانی - محمدصادقی -
وحید احمدی - مصری - کاتب - تاج گردون - دستغیب - فرهنگی - قربانی -
حسینی صدر - عبدالکریم حسین زاده - رحمنی - الیاس طاهری - سبحانی‌فر -

جعفرزاده ایمن آبادی - ملکشاهی - محبی - قاضی پور - نعیمی رز - کولیوند -
 عباس رجائی - موسوی لارگانی - سادات ابراهیمی - سید محمد علی موسوی -
 ندیمی - بهمنی - سید شریف حسینی - قادری - هروی - غلام محمد زارعی -
 انصاری - رجبی - غلامرضا نوری - آشوری تازیانی - بت کلیا - نعمتی -
 جلیلی - فریدونی - منوچهری - افتخاری - شریعت نژاد - کاشانی - دهدشتی -
 احمد توکلی - داود محمدی - منادی سفیدان - سقایی - سید موسی موسوی -
 آرامی - رضا رحمانی - محبوب - فولادگر - نجابت - امامی - نوروزی -
 احمدی لاشکی - شریعتی - مطهری - مظفر - سید عبدالکریم هاشمی -
 محمد رجائی - میر مراد زهی - خضری - منصور ییذکانی - اسدالهی -
 جعفر پور - نظری مهر - امیر عباس سلطانی - زمانیان دهکردی - قائیدرحمت -
 بشیری - نگهبان سلامی - خدایی سوری - دوگانی آغچقلو -
 محمد ابراهیم رضایی - میر محمدی - بانوج لاهوتی - علوی - شفیعی - عالی -
 زارع زاده مهریزی - شکری - جعفری بنه خلیخال و یک امضای ناخوانا

عنوان طرح:

اقدام متناسب و متقابل دولت جمهوری اسلامی ایران در اجرای برجام

ماده واحده - دولت در چهارچوب مصوبات شورای عالی امنیت ملی
 در صورتی می تواند به شکل داوطلبانه برنامه جامع اقدام مشترک (برجام) را
 اجراء کند که احکام و تکالیف زیر را در فرآیند اجراء رعایت نماید:

۱- براساس فتوای رهبر معظم انقلاب اسلامی هیچ دولتی در ایران حق
 تولید و به کارگیری سلاح کشتار جمعی را ندارد و دولت موظف است سیاست

خلع سلاح هسته‌ای جهانی را به‌طور فعال دنبال نموده و در کلیه تلاش‌های بین‌المللی، حقوقی و دیپلماتیک برای نجات بشریت از خطر سلاح‌های هسته‌ای و اشاعه آنها، از جمله از طریق ایجاد مناطق عاری از سلاح‌های کشتار جمعی به‌ویژه در ایجاد ائتلاف خاورمیانه عاری از سلاح هسته‌ای، فعالانه مشارکت نماید.

۲- پایه برنامه جامع اقدام مشترک بر همکاری و احترام متقابل قرار دارد و هرگونه اقدام مبتنی بر فشار و تهدید به هر بهانه‌ای با تشخیص شورای عالی امنیت ملی موجب تجدیدنظر در این همکاری خواهد شد و لازم است در آن صورت مطابق مصوبات این شورا اقدامات متقابل در نظر گرفته شود.

۳- دولت موظف است هرگونه عدم پایبندی طرف مقابل را در زمینه لغو مؤثر تحریم‌ها یا بازگرداندن تحریم‌های لغو شده و یا وضع تحریم تحت هرعنوان دیگر را به دقت رصد کرده و اقدامات متقابل در جهت احقاق حقوق ملت ایران انجام داده و همکاری داوطلبانه را متوقف نماید و توسعه سریع برنامه هسته‌ای صلح‌آمیز جمهوری اسلامی ایران را سامان دهد به‌طوری‌که ظرف مدت دو سال ظرفیت غنی‌سازی کشور به یکصد و نود هزار سو افزایش یابد. شورای عالی امنیت ملی مرجع رسیدگی به این موضوع می‌باشد.

۴- دولت موظف است برنامه هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران را با چشم‌انداز تجاری صنعتی، از جمله در حوزه غنی‌سازی و تحقیق و توسعه منطبق با طرح درازمدت سازمان انرژی اتمی دنبال نماید. سازمان انرژی اتمی کشور باید طرح درازمدت پانزده‌ساله کشور در حوزه غنی‌سازی و تحقیق و توسعه را حداکثر ظرف مدت دو ماه پس از ابلاغ این قانون به تصویب شورای عالی امنیت ملی رسانده و سپس به آژانس بین‌المللی انرژی اتمی ارائه

نماید به نحوی که پاسخگوی نیاز کشور برای سوخت راکتورهای قدرت و تحقیقاتی باشد.

۵- بازطراحی راکتور آب سنگین اراک و همچنین در صورت ضرورت تبادل ذخایر غنی شده، منوط به انعقاد قراردادهای قطعی و مطمئن جایگزین و حصول اطمینان نسبت به اجرای آنها باشد.

۶- نظارت‌های آژانس در چهارچوب مقررات بین‌المللی و با رعایت مصالح امنیت ملی کشور که شورای عالی امنیت ملی مشخص می‌کند، انجام پذیرد و دولت باید مراقبت نماید که در مسیر اجرای برجام و پس از آن، حفاظت کامل از اسرار و اطلاعات طبقه‌بندی شده به‌ویژه در حوزه نظامی و امنیتی صورت گیرد. میزان همکاری با آژانس منوط به اقدامات احتیاطی لازم برای تضمین این امر، توسط آژانس بین‌المللی انرژی اتمی است. همچنین هیچ‌گونه دسترسی نظارتی آژانس به مراکز نظامی و اشخاص حقیقی به بهانه برجام مجاز نمی‌باشد مگر آنکه موارد به‌صورت جداگانه و با جزئیات به تصویب شورای عالی امنیت ملی برسد.

۷- دولت و قوای مسلح کشور موظفند به‌منظور حراست از امنیت و منافع ملی کشور و حمایت از متحدین در مقابله با تروریسم، تدابیر لازم را نسبت به تقویت توانمندی‌های دفاعی جمهوری اسلامی ایران در همه زمینه‌های آفندی و پدافندی از جمله هوایی، دریایی، زمینی، موشکی و ایجاد پدافند در مقابل حملات هسته‌ای و ساخت پیش‌ران‌ها، باطری‌های هسته‌ای، تصویربرداری نوترونی و پزشکی هسته‌ای با قوت و جدیت برنامه‌ریزی و اقدام کنند.

۸- دولت و سایر دستگاه‌های حاکمیتی و عمومی موظفند در چهارچوب مصوبات شورای عالی امنیت ملی تدابیر لازم را در نظر بگیرند تا در اثر

اجرائی شدن برجام به هیچ وجه اجازه فرصت طلبی و سوءاستفاده در داخل کشور به آمریکا یا دیگر دولتهای خارجی داده نشود و فرصتی برای نفوذ یا سوءاستفاده سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و امنیتی در اختیار استکبار جهانی قرار نگیرد.

۹- دولت موظف است منابع مالی آزادشده را در جهت تحقق اقتصاد مقاومتی و رونق تولید، سرمایه گذاریهای ضروری و با اولویت نیازهای بخش خصوصی و تقویت صندوق توسعه ملی، صرف کند.

تبصره ۱- وزیر امور خارجه موظف است روند اجرای توافقنامه را هر شش ماه یکبار به کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس شورای اسلامی گزارش دهد.

تبصره ۲- با اجرای این قانون، «قانون الزام دولت به تعلیق اقدامات داوطلبانه در صورت ارجاع با گزارش روند هسته‌ای به شورای امنیت» مصوب آذرماه ۱۳۸۴، «قانون الزام دولت به تجدیدنظر در همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی» مصوب دی‌ماه ۱۳۸۵، «قانون صیانت از دستاوردهای صلح‌آمیز هسته‌ای جمهوری اسلامی ایران» مصوب تیرماه ۱۳۸۹ و «قانون الزام دولت بر حفظ دستاوردها و حقوق هسته‌ای ملت ایران» مصوب تیرماه ۱۳۹۴ لغو می‌شود.

هیأت‌رئسه محترم مجلس شورای اسلامی

احتراماً، در اجرای آیین‌نامه داخلی مجلس شورای اسلامی و ماده (۴)

قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر معاونت قوانین

درمورد طرح اقدام متناسب و متقابل دولت جمهوری اسلامی ایران در اجرای

برجام تقدیم می‌گردد.

معاون قوانین

نظر اداره کل تدوین قوانین

معاون محترم قوانین

احتراماً در اجرای بندهای (۲) و (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می‌گردد:

۱- سابقه تقدیم:

ماده ۱۳۴ - قبلاً تقدیم نگردیده است

- قبلاً در جلسه علنی شماره مورخ تقدیم و در تاریخ در مجلس / کمیسیون (موضوع اصل ۸۵ قانون اساسی) رد شده و اینک:

با تغییر اساسی

با تقاضای کتبی ۵۰ نفر از نمایندگان (مشروط به تصویب مجلس)

پیش از انقضاء شش ماه بدون تغییر اساسی

با انقضاء شش ماه با تقاضای کتبی کمتر از ۵۰ نفر از نمایندگان

مجدداً قابل پیشنهاد به مجلس می‌باشد.

نمی‌باشد.

۲- در اجرای بند (۲) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور:

رعایت شده است.

در طرح تقدیمی آیین نگارش قانونی و ویرایش ادبی رعایت شده است. (با نظر کارشناسی)

رعایت نشده است، دلایل مغایرت به ضمیمه تقدیم می‌شود.

۳- از نظر آیین نامه داخلی مجلس (شکلی):

الف- ماده ۱۳۱-

اول- حداقل امضاء لازم (۱۵ نفر) دارد ندارد

دوم- موضوع و عنوان مشخص دارد ندارد

سوم- دلایل لزوم تهیه و پیشنهاد در مقدمه دارد ندارد

چهارم- موادی متناسب با اصل موضوع و عنوان دارد ندارد

ب- ماده ۱۴۲- طرح تقدیمی دارای یک موضوع است و پیشنهاد آن به عنوان ماده واحده مواجه با ایراد نمی‌باشد.

بیش از یک موضوع مواد متعدد می‌باشد.

۴- در اجرای بند (۴) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵:

اول: از نظر قانون اساسی؛

طرح تقدیمی با قانون اساسی بطور کلی مغایرت ندارد.
 دارد. اصل / اصول مغایر و دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می گردد.

دوم: از نظر سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز؛

طرح تقدیمی با سیاست‌های کلی نظام و سند چشم‌انداز مغایرت ندارد.
 دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

سوم: از نظر قانون برنامه؛

طرح تقدیمی با قانون برنامه مغایرت ندارد.
 دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

چهارم: از نظر آیین‌نامه داخلی مجلس (ماهوی)؛

الف- طرح تقدیمی با قانون آیین‌نامه داخلی مجلس مغایرت ندارد.
 دارد، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

ب- ماده ۱۲۲- رعایت اصل هفتاد و پنجم قانون اساسی شده است.
 نشده است، دلیل مغایرت به ضمیمه تقدیم می شود.

ج- ماده ۱۸۵- موجب اصلاح یا تغییر برنامه مصوب نمی‌شود و نیاز به $\frac{2}{3}$ رأی نمایندگان ندارد.
 می‌شود $\frac{3}{4}$ دارد.

تعداد ... برگ اظهارنظر به ضمیمه تقدیم می شود.

مدیرکل تدوین قوانین

۵- طرح تقدیمی از حیث پیشگیری از وقوع جرم با بند (۵) اصل (۱۵۶) قانون اساسی مغایرت ندارد.
 دارد.

معاونت اجتماعی و پیشگیری از وقوع جرم قوه قضائیه

نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین

معاون محترم قوانین

احتراما در اجرای بندهای (۱) و (۳) ماده (۴) قانون تدوین و تنقیح قوانین و مقررات کشور مصوب ۱۳۸۹/۳/۲۵ نظر این اداره کل به شرح زیر تقدیم می گردد:

۱- در اجرای بند (۱):

الف- درخصوص طرح تقدیمی قوانین متعارض وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می شود.

ب- درخصوص طرح تقدیمی قوانین مرتبط وجود ندارد
 وجود دارد که به شرح ضمیمه تقدیم می شود.

۲- در اجرای بند (۳):

با عنایت به بررسی های به عمل آمده قانونگذاری در این موضوع لازم است.
 لازم نیست.

تعداد مجده برگ سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری به ضمیمه تقدیم می شود.

مدیر کل اسناد و تنقیح قوانین

ضمیمه نظر اداره کل اسناد و تنقیح قوانین
سوابق قانونی و دلایل ضرورت قانونگذاری

- سوابق قانونی

ردیف	عنوان	تاریخ تصویب	مواد
۱	قانون اساسی		اصول (۱۵۲) و (۱۵۳)
۲	قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴-۱۳۹۰)	۱۳۸۹/۱۰/۱۵	۱۳۵ و ۱۳۶
۳	چشم انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ هجری شمسی	۱۳۸۵/۹/۵	بند ب سیاستهای کلی انرژی
۴	سیاستهای کلی اقتصاد مقاومتی	۱۳۹۲/۱۱/۱۹	
۵	قانون پیمان بین‌المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای	۱۳۴۸.۱۰.۲۲	ماده واحده
۶	قانون پیمان منع استقرار سلاحهای هسته‌ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی	۱۳۵۰/۰۳/۳۱	
۷	قانون دستیابی به فن‌آوری هسته‌ای صلح‌آمیز	۱۳۸۴/۲/۲۵	ماده واحده
۸	قانون الزام دولت به تعلیق اقدامات داوطلبانه در صورت ارجاع و یا گزارش پرونده هسته‌ای به شورای امنیت	۱۳۸۴/۹/۱	ماده واحده

ماده واحده	۱۳۸۵/۱۰/۶	قانون الزام دولت به تجدیدنظر در همکاری با آژانس بین المللی انرژی اتمی	۹
کل مواد	۱۳۸۹/۴/۲۹	قانون صیانت از دستاوردهای صلح آمیز هسته ای جمهوری اسلامی ایران	۱۰
کل مواد	۱۳۹۰/۱۱/۹	قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در اتحادیه جهانی بهره برداران هسته ای	۱۱

قانون اساسی

اصل یکصد و پنجاه و دوم: سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران بر اساس نفی هر گونه سلطه جویی و سلطه پذیری، حفظ استقلال همه جانبه و تمامیت ارضی کشور، دفاع از حقوق همه مسلمانان و عدم تمهد در برابر قدرت های سلطه گر و روابط صلح آمیز متقابل با دول غیر محارب استوار است.

اصل یکصد و پنجاه و سوم: هر گونه قرارداد که موجب سلطه بیگانه بر منابع طبیعی و اقتصادی، فرهنگ، ارتش و دیگر شؤون کشور گردد ممنوع است.

قانون برنامه پنجساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴-۱۳۹۰) مصوب ۱۳۸۹/۱۰/۱۵ ماده ۱۳۵-

الف - طرح جامع صیانت از نیروگاههای هسته ای توسط سازمان انرژی اتمی با همکاری وزارت کشور، وزارت امور خارجه، معاونت و سایر دستگاههای ذی ربط حداکثر تا پایان سال اول برنامه تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

تبصره - اشخاص حقیقی و حقوقی اعم از دولتی و غیردولتی ملزم به رعایت مفاد طرح جامع موضوع این ماده می باشند.

ب - به منظور استفاده صلح آمیز از انرژی هسته ای برای تولید برق، دولت در طول برنامه اقدامات زیر را انجام دهد:

- ۱- تدوین برنامه بیست ساله تولید برق از انرژی هسته ای
- ۲- مکان یابی برای احداث نیروگاههای هسته ای و توسعه چرخه سوخت هسته ای
- ۳- استفاده از روشهای مختلف سرمایه گذاری داخلی و خارجی برای احداث نیروگاههای هسته ای
- ۴- همکاری و بهره گیری از صاحبان دانش فنی سازنده نیروگاه هسته ای جهت ساخت نیروگاه در کشور
- ۵- برنامه ریزی برای تأمین سوخت مورد نیاز نیروگاههای هسته ای در داخل کشور
- ۶- برنامه ریزی جهت احداث رآکتورهای هسته ای تحقیقاتی در کشور در راستای اهداف صلح آمیز هسته ای و به منظور تأمین و تهیه رادیوداروها، فعالیتهای تحقیقاتی و کشاورزی هسته ای
- ۷- تهیه برنامه جامع اکتشاف اورانیوم و تأمین مواد اولیه سوخت هسته ای در داخل کشور

ج- پرداخت حق پرتوکاری و اشعه فقط به کارکنان کاربر دستگاه یا چشمه تولیدکننده اشعه، شاغل در معادن و کارخانه‌های وابسته به چرخه سوخت و فرآوری اورانیوم که در معرض مستقیم اشعه و مواد پرتوزا می‌باشند، متناسب با دریافت اشعه در دوره اشتغال بر اساس دستورالعملی که توسط سازمان انرژی اتمی ایران پیشنهاد شده و به تأیید معاونت می‌رسد، صورت می‌گیرد.

د- سازمان انرژی اتمی موظف است دفن پسماندها را فقط در چهارچوب نظام ایمنی هسته‌ای مصوب هیأت وزیران و مقررات مرتبط انجام دهد.

ماده ۱۳۶- هرگونه احداث مستحقات جدید، تملک، جابه‌جایی، صدور سند و تفسیر کاربری اراضی در محدوده ایمنی نیروگاهها و تأسیسات هسته‌ای به عنوان سکونت‌گاه دائم ممنوع است و حقوق صاحبان حق در اراضی و املاک واقع در محدوده مذکور، بر اساس قانون نحوه خرید و تملک اراضی و املاک برای اجرای برنامه‌های عمومی، عمرانی و نظامی دولت، تأمین می‌گردد. تملک و تصرف املاک مذکور پس از پرداخت نقدی بهای آن به مالکان به قیمت کارشناسی امکان‌پذیر است.

تبصره- الزامات، مقررات و مصوبات نظام ایمنی هسته‌ای کشور که توسط مرکز نظام ایمنی سازمان انرژی اتمی ایران در زمینه فناوری هسته‌ای و پرتوی ابلاغ می‌شود، برای کلیه دستگاههای اجرایی و اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی مرتبط، لازم‌الاجراء است.

چشم‌انداز جمهوری اسلامی ایران در افق ۱۴۰۴ هجری شمسی

۲- سیاستهای کلی نظام

۲-۳- سیاستهای کلی نظام درخصوص انرژی

الف-...

ب- سیاستهای کلی سایر منابع انرژی

- ۱- ایجاد تنوع در منابع انرژی کشور و استفاده از آن با رعایت مسائل زیست محیطی و تلاش برای افزایش سهم انرژیهای تجدیدپذیر با اولویت انرژیهای آبی.
- ۲- تلاش برای کسب فناوری و دانش هسته‌ای و ایجاد نیروگاههای هسته‌ای به منظور تأمین سهمی از انرژی کشور و تربیت نیروهای متخصص.
- ۳- گسترش فعالیتهای پژوهشی و تحقیقاتی در امور انرژیهای گداخت هسته‌ای و مشارکت و همکاری علمی و تخصصی در این زمینه.
- ۴- تلاش برای کسب فناوری و دانش فنی انرژیهای نو و ایجاد نیروگاهها از قبیل بادی و خورشیدی و پیلهای سوختی و زمین‌گرمایی در کشور.

متن ابلاغیه رهبر انقلاب به رؤسای قوای سه گانه و رئیس مجمع تشخیص مصلحت نظام به شرح زیر است:

بسم الله الرحمن الرحيم

ایران اسلامی با استعدادهای سرشار معنوی و مادی و ذخائر و منابع غنی و متنوع و زیرساخت‌های گسترده و مهم‌تر از همه، برخوردار از نیروی انسانی متمهد و کارآمد و دارای عزم راسخ برای پیشرفت، اگر از الگوی اقتصادی بومی و علمی برآمده از فرهنگ انقلابی و اسلامی که همان اقتصاد مقاومتی است، پیروی کند نه تنها بر همه مشکلات اقتصادی فائق می‌آید و دشمن را که با تحمیل یک جنگ اقتصادی تمام عیار در برابر این ملت بزرگ صف‌آرایی کرده، به شکست و عقب‌نشینی وامی‌دارد، بلکه خواهد توانست در جهاتی که مخاطرات و بی‌اطمینانی‌های ناشی از تحولات خارج از اختیار، مانند بحران‌های مالی، اقتصادی، سیاسی و ... در آن رو به افزایش است، با حفظ دستاوردهای کشور در زمینه‌های مختلف و تداوم پیشرفت و تحقق آرمان‌ها و اصول قانون اساسی و سند چشم‌انداز بیست ساله، اقتصاد متکی به دانش و فناوری،

عدالت بنیان، درونزا و برون‌گرا، پویا و پیشرو را محقق سازد و الگویی الهام‌بخش از نظام اقتصادی اسلام را عینیت بخشد.

اکنون با مذاقه لازم و پس از مشورت با مجمع تشخیص مصلحت نظام، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی که در ادامه و تکمیل سیاست‌های گذشته، خصوصاً سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی و با چنین نگاهی تدوین شده و راهبرد حرکت صحیح اقتصاد کشور به سوی این اهداف عالی است، ابلاغ می‌گردد. لازم است قوای کشور بی‌درنگ و با زمان‌بندی مشخص، اقدام به اجرای آن کنند و با تهیه قوانین و مقررات لازم و تدوین نقشه راه برای عرصه‌های مختلف، زمینه و فرصت مناسب برای نقش‌آفرینی مردم و همه فعالان اقتصادی را در این جهاد مقدس فراهم آورند تا به فضل الهی حماسه اقتصادی ملت بزرگ ایران نیز همچون حماسه سیاسی در برابر چشم جهانیان رخ نماید. از خداوند متعال توفیق همگان را در این امر مهم خواستارم.

سیدعلی خامنه‌ای

۲۹ / بهمن ماه / ۱۳۹۲

سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی

با هدف تأمین رشد پویا و بهبود شاخص‌های مقاومت اقتصادی و دستیابی به اهداف سند چشم‌انداز بیست‌ساله، سیاست‌های کلی اقتصاد مقاومتی با رویکردی جهادی، انعطاف‌پذیر، فرصت‌ساز، مولد، درونزا، پیشرو و برون‌گرا ابلاغ می‌گردد:

- ۱- تأمین شرایط و فعال‌سازی کلیه امکانات و منابع مالی و سرمایه‌های انسانی و علمی کشور به منظور توسعه کارآفرینی و به حداکثر رساندن مشارکت اتحاد جامعه در فعالیت‌های اقتصادی با تسهیل و تشویق همکاری‌های جمعی و تأکید بر ارتقاء درآمد و نقشش طبقات کم‌درآمد و متوسط.
- ۲- پیشتازی اقتصاد دانش بنیان، پیاده‌سازی و اجرای نقشه جامع علمی کشور و ساماندهی نظام ملی نوآوری به منظور ارتقاء جایگاه جهانی کشور و افزایش سهم تولید و صادرات محصولات و خدمات دانش‌بنیان و دستیابی به رتبه اول اقتصاد دانش‌بنیان در منطقه.
- ۳- محور قراردادن رشد بهره‌وری در اقتصاد با تقویت عوامل تولید، توانمندسازی نیروی کار، تقویت رقابت‌پذیری اقتصاد، ایجاد بستر رقابت بین مناطق و استانها و به کارگیری ظرفیت و قابلیت‌های متنوع در جغرافیای مزیت‌های مناطق کشور.
- ۴- استفاده از ظرفیت اجرای هدفمندسازی یارانه‌ها در جهت افزایش تولید، اشتغال و بهره‌وری، کاهش شدت انرژی و ارتقاء شاخص‌های عدالت اجتماعی.
- ۵- سهم‌بری عادلانه عوامل در زنجیره تولید تا مصرف متناسب با نقش آنها در ایجاد ارزش، پویا و افزایش سهم سرمایه انسانی از طریق ارتقاء آموزش، مهارت، خلاقیت، کارآفرینی و تجربه.
- ۶- افزایش تولید داخلی نهاده‌ها و کالاهای اساسی (بویژه در اقلام وارداتی)، و اولویت دادن به تولید محصولات و خدمات راهبردی و ایجاد تنوع در مبادی تأمین کالاهای وارداتی با هدف کاهش وابستگی به کشورهای محدود و خاص.
- ۷- تأمین امنیت غذا و درمان و ایجاد ذخایر راهبردی با تأکید بر افزایش کمی و کیفی تولید (مواد اولیه و کالا)
- ۸- مدیریت مصرف با تأکید بر اجرای سیاست‌های کلی اصلاح الگوی مصرف و ترویج مصرف کالاهای داخلی همراه با برنامه‌ریزی برای ارتقاء کیفیت و رقابت‌پذیری در تولید.
- ۹- اصلاح و تقویت همه‌جانبه نظام مالی کشور با هدف پاسخگویی به نیازهای اقتصاد ملی، ایجاد ثبات در اقتصاد ملی و پیشگامی در تقویت بخش واقعی.
- ۱۰- حمایت همه‌جانبه هدفمند از صادرات کالاها و خدمات به تناسب ارزش افزوده و با خالص ارزآوری مثبت از طریق:

- تسهیل مقررات و گسترش مشوق‌های لازم.
- گسترش خدمات تجارت خارجی و ترانزیت و زیرساخت‌های مورد نیاز.
- تشویق سرمایه‌گذاری خارجی برای صادرات.
- برنامه ریزی تولید ملی متناسب با نیازهای صادراتی، شکل‌دهی بازارهای جدید، و تنوع بخشی پیوندهای اقتصادی با کشورها به ویژه با کشورهای منطقه.
- استفاده از ساز و کار مبادلات تهاتری برای تسهیل مبادلات در صورت نیاز.
- ایجاد ثبات رویه و مقررات در مورد صادرات با هدف گسترش پایدار سهم ایران در بازارهای هدف.
- ۱۱ - توسعه حوزه عمل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور به منظور انتقال فناوری‌های پیشرفته، گسترش و تسهیل تولید، صادرات کالا و خدمات و تأمین نیازهای ضروری و منابع مالی از خارج.
- ۱۲ - افزایش قدرت مقاومت و کاهش آسیب‌پذیری اقتصاد کشور از طریق:
 - توسعه پیوندهای راهبردی و گسترش همکاری و مشارکت با کشورهای منطقه و جهان بویژه همسایگان.
 - استفاده از دیپلماسی در جهت حمایت از هدف‌های اقتصادی.
 - استفاده از ظرفیت‌های سازمان‌های بین‌المللی و منطقه‌ای.
- ۱۳ - مقابله با ضربه‌پذیری درآمد حاصل از صادرات نفت و گاز از طریق:
 - انتخاب مشتریان راهبردی.
 - ایجاد تنوع در روش‌های فروش.
 - مشارکت دادن بخش خصوصی در فروش
 - افزایش صادرات گاز.
 - افزایش صادرات برق.
 - افزایش صادرات پتروشیمی.
 - افزایش صادرات فرآورده‌های نفتی.
- ۱۴ - افزایش ذخایر راهبردی نفت و گاز کشور به منظور اثرگذاری در بازار جهانی نفت و گاز و تأکید بر حفظ و توسعه ظرفیت‌های تولید نفت و گاز، بویژه در میادین مشترک.
- ۱۵ - افزایش ارزش افزوده از طریق تکمیل زنجیره ارزش صنعت نفت و گاز، توسعه تولید کالاهای دارای بازدهی بهینه (براساس شاخص شدت مصرف انرژی) و بالا بردن صادرات برق، محصولات پتروشیمی و فرآورده‌های نفتی با تأکید بر برداشت صیانتی از منابع.
- ۱۶ - صرفه‌جویی در هزینه‌های عمومی کشور با تأکید بر تحول اساسی در ساختارها، منطقی‌سازی اندازه دولت و حذف دستگاه‌های موازی و غیرضرور و هزینه‌های زاید.
- ۱۷ - اصلاح نظام درآمدی دولت با افزایش سهم درآمدهای مالیاتی.
- ۱۸ - افزایش سالانه سهم صندوق توسعه ملی از منابع حاصل از صادرات نفت و گاز تا قطع وابستگی بودجه به نفت.
- ۱۹ - شفاف‌سازی اقتصاد و سالم‌سازی آن و جلوگیری از اقدامات، فعالیت‌ها و زمینه‌های فسادزا در حوزه‌های پولی، تجاری، ارزی و
- ۲۰ - تقویت فرهنگ جهادی در ایجاد ارزش افزوده، تولید ثروت، بهره‌وری، کارآفرینی، سرمایه‌گذاری و اشتغال مولد و اعطای نشان اقتصاد مقاومتی به اشخاص دارای خدمات برجسته در این زمینه.
- ۲۱ - تبیین ابعاد اقتصاد مقاومتی و گفتمان‌سازی آن بویژه در محیط‌های علمی، آموزشی و رسانه‌ای و تبدیل آن به گفتمان فراگیر و رایج ملی.

۲۲- دولت مکلف است برای تحقق سیاستهای کلی اقتصاد مقاومتی با هماهنگی سازی و بسیج پویای همه امکانات کشور، اقدامات زیر را معمول دارد:

- شناسایی و بکارگیری ظرفیت‌های علمی، فنی و اقتصادی برای دسترسی به توان آفتدی و اقدامات مناسب.

- رصد برنامه‌های تحریم و افزایش هزینه برای دشمن.

- مدیریت مخاطرات اقتصادی از طریق تهیه طرح‌های واکنش هوشمند، فعال، سریع و به هنگام در برابر مخاطرات و اختلال‌های داخلی و خارجی.

۲۳- شفاف و روان سازی نظام توزیع و قیمت گذاری و روزآمدسازی شیوه‌های نظارت بر بازار.

۲۴- افزایش پوشش استاندارد برای کلیه محصولات داخلی و ترویج آن.

قانون پیمان بین‌المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای مصوب ۱۳۴۸.۱۰.۲۲

ماده واحده - پیمان بین‌المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده که در تاریخ ۱۰ تیر ماه ۱۳۴۷ برابر با اول ژوئیه ۱۹۶۸ به امضاء نمایندگان مختار دولت شاهنشاهی در مکزیک، لندن و واشنگتن رسیده است تصویب و به دولت اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود. قانون بالا مشتمل بر یک ماده و متن پیمان ضمیمه در جلسه روز پنجشنبه یازدهم دی ماه یک هزار و سیصد و چهل و هشت به تصویب مجلس شورای ملی و در جلسه روز دوشنبه بیست و دوم دی ماه یک هزار و سیصد و چهل و هشت شمسی به تصویب مجلس سنا رسیده است.

رئیس مجلس سنا - جعفر شریف‌امامی

پیمان منع گسترش سلاحهای هسته‌ای

دول عاقد این پیمان که ذیلاً "طرفهای پیمان" نامیده می‌شوند.

با توجه به ویرانی‌هایی که یک جنگ هسته‌ای برای بشریت به بار خواهند آورد و نتیجتاً لزوم مجاهدت همه جانبه در دفع خطر یک چنین جنگ و اقدام در راه حفظ امنیت مردم - و با ايقان به این که گسترش سلاحهای هسته‌ای خطر جنگ هسته‌ای را شدیداً افزایش خواهد داد - و با رعایت قطعنامه‌های مجمع عمومی ملل متحد که خواهان انعقاد موافقتنامه‌ای به منظور جلوگیری از اشاعه بیشتر سلاحهای هسته‌ای است - و با التزام به همکاری در ایجاد تسهیلات اجرایی مقررات تضمینیه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی در مورد فعالیت‌های هسته‌ای صلحجویانه - و با ابراز پشتیبانی از مجاهدات معموله در راه تحقیق و توسعه و مساعی دیگر به منظور پیشرفت اجرای اصل تضمین مؤثر جریان مواد خام و محصولات شکافتنی مخصوص از طریق استفاده از آلات و سایر روش‌های فنی در بعضی از نقاط سوق‌الجیشی در محدوده سیستم اقدامات تأمینیه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی - و با تأیید این اصل که فوائد حاصله از استفاده‌های صلحجویانه از تکنولوژی هسته‌ای - منجمله کلیه فرآورده‌های فرعی ناشی از تکنولوژی که دول مجهز به سلاحهای هسته‌ای ممکن است از بسط ادوات انفجاری هسته‌ای به دست آورند بایستی برای مقاصد صلحجویانه در دسترس کلیه طرف‌های این پیمان اعم از دولی که مجهز به سلاحهای هسته‌ای باشند یا نه - قرار داشته باشد - و با اعتقاد به این که در اجرای این اصل کلیه طرفهای این پیمان حق دارند در مبادله هر چه وسیع‌تر اطلاعات علمی شرکت نموده و به منظور بسط بیشتر استفاده از انرژی اتمی برای مقاصد صلحجویانه - افراداً یا با همکاری سایر دول اقدام نمایند - و با اعلام قصد خود دایر به قطع هر چه زودتر مسابقه تسلیحات هسته‌ای و اخذ تدابیر مؤثر در جهت خلع سلاح هسته‌ای - و با تقاضای مصرانه از کلیه دول به همکاری در نیل به این هدف - و با تذکار این که طرفهای پیمان ۱۹۶۳ راجع به منع آزمایش سلاحهای هسته‌ای در جو و فضای ماوراء جو و زیر آب - در دیباچه پیمان مذکور - تصمیم خود را دایر بر مجاهدت در راه تحقق قطع کلیه انفجارات آزمایشی سلاحهای هسته‌ای برای همیشه و ادامه مذاکرات در این زمینه - ابراز داشته‌اند - و با اشتیاق به فراهم آوردن موجبات کاهش تشنجات بین‌المللی و تقویت

اعتماد بین دول - به منظور تسهیل در قطع تولید سلاحهای هسته‌ای و امحاء کلیه موجودیهای فعلی این سلاحها و حذف سلاحهای هسته‌ای و وسایل حمل و انتقال آن از زرادخانه‌ها ملی - از طریق انعقاد پیمان در باب خلع سلاح عمومی و کامل تحت نظارت شدید و مؤثر بین‌المللی - و با تذکار این که به موجب منشور ملل متحد دول باید در روابط بین‌المللی خود از تهدید یا توسل به قوه قهریه چه علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی دول چه به هر نحو دیگری که مغایر با اهداف ملل متحد باشد - خودداری نمایند - و این که استقرار و حفظ صلح و امنیت بین‌المللی باید از طریق تأمین شود که حداقل منابع انسانی و اقتصادی جهان مصروف تسلیحات گردد،

نسبت به موارد ذیل موافقت نمودند.

ماده ۱ - هر یک از دول طرف این پیمان که مجهز به سلاحهای هسته‌ای است متعهد می‌شود - از واگذاری مستقیم یا غیر مستقیم - سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای و یا کنترل بر این سلاحها یا ادوات انفجاری به دیگری (به هر انتقال گیرنده‌ای) خودداری کند - و هیچ یک از دول فاقد سلاحهای هسته‌ای را - به هیچ نحوی از انحاء در ساختن سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای یا در تحصیل این قبیل سلاحها یا ادوات انفجاری و یا در کنترل بر آنها کمک یا تشویق و یا ترغیب ننماید

ماده ۲ - هر یک از دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای است متعهد می‌شود - از قبول مستقیم یا غیر مستقیم انتقال سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای یا کنترل بر این سلاحها یا ادوات انفجاری هسته‌ای از دیگری (از هر انتقال دهنده‌ای) خودداری نماید - و به هیچ نحوی از انحاء سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای نسازد و تحصیل ننماید و برای ساختن سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای در جستجو و یا قبول کمک بر نیاید.

ماده ۳ - ۱ - هر یک از دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای است - متعهد می‌شود - در موافقتنامه‌ای که طبق اساسنامه آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و بر اساس سیستم اقدامات تأمینیه این آژانس صرفاً به منظور بررسی و تأیید انجام تعهدات دولت مربوطه نسبت به مواد این پیمان و جلوگیری از انحراف انرژی هسته‌ای از مصارف صلحجویانه به تولید سلاحهای هسته‌ای یا سایر ادوات انفجاری هسته‌ای مورد مذاکره و انعقاد قرار خواهد گرفت تضمینات مقرر را بپذیرد. نحوه اجرای تضمینات مقرر در ماده حاضر، متوجه مواد خام و محصولات شکافتنی مخصوص می‌باشد خواه این مواد و محصولات در داخل تأسیسات هسته‌ای اصلی تولید یا عمل آورده یا به کار برده شده باشد و خواه در خارج این قبیل تأسیسات قرار گرفته باشد. تضمینات مقرر در این ماده نسبت به کلیه مواد خام یا محصولات شکافتنی مخصوص و معمول در کلیه فعالیتهای هسته‌ای صلحجویانه در سرزمین و یا قلمرو یا هر کجا که تحت کنترل چنین دولتی باشد، مجری خواهد بود.

۲ - هر یک از دول طرف این پیمان - تعهد می‌نماید که:

الف - مواد خام یا محصولات شکافتنی مخصوص با

ب - تجهیزات یا موادی را که به خصوص برای عمل آوردن یا استفاده یا تولید محصولات شکافتنی مخصوص طرح یا تهیه شده است به هیچ یک از دول فاقد سلاحهای هسته‌ای - برای منظورهای صلحجویانه - تحویل ندهد مگر آن که این گونه مواد خام و محصولات شکافتنی مخصوص مشمول تضمینات مقرر در این ماده قرار گرفته باشد.

۳ - تضمینات مقرر در ماده حاضر به نحوی مورد اجرا قرار خواهد گرفت که مفاد ماده چهار این پیمان رعایت شده و مانع از توسعه اقتصادی یا تکنولوژیک طرفهای پیمان یا مانع از همکاری بین‌المللی در زمینه فعالیتهای هسته‌ای صلحجویان منجمله مبادلات بین‌المللی مواد و تجهیزات هسته‌ای برای عمل آوردن یا استفاده و یا تولید مواد هسته‌ای در راه انجام مقاصد صلحجویانه طبق مقررات ماده حاضر و اصل تضمین مقرر در مقدمه پیمان حاضر نباشد.

۴ - دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای هستند به منظور رعایت مفاد ماده حاضر -

موافقتنامه‌هایی انفراداً یا به اتفاق سایر دول یا آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و طبق اساسنامه آژانس مزبور منعقد خواهند ساخت.

مذاکرات مربوط به انعقاد این موافقتنامه‌ها ظرف یکصد و هشتاد روز پس از مجری شدن بدوی این پیمان آغاز خواهد گردید. در مورد دولی که اسناد تصویب یا الحاق به این پیمان را پس از مدت یکصد و هشتاد روز مزبور تسلیم دارند مذاکرات مربوط به انعقاد موافقتنامه‌ها حداکثر در تاریخ تسلیم اسناد تصویب یا الحاق آغاز خواهد گردید. این موافقتنامه‌ها باید حداکثر هیجده ماه پس از تاریخ شروع مذاکرات به مورد اجرا گذارده شود.

ماده ۴ - ۱ - هیچ یک از مقررات پیمان حاضر به نحوی تعبیر نخواهد گردید که به حقوق غیر قابل تفویض هر یک از دول طرف پیمان در راه توسعه تحقیقات و تولید و بهره‌برداری از انرژی هسته‌ای به منظورهای صلحجویانه - بدون تبعیض و طبق مقررات مواد ۱ و ۲ پیمان حاضر - لطمه وارد سازد. ۲ - کلیه دول طرف پیمان متعهد می‌شوند - مبادله هر چه وسیعتر تجهیزات و مواد اطلاعات علمی و تکنولوژیک را به منظور مصارف صلحجویانه انرژی هسته‌ای تسهیل نمایند و حق مشارکت در این مبادلات را دارا می‌باشند. به علاوه طرفهای پیمان که قادر باشند باید همچنین انفراداً یا به اتفاق سایر دول یا سازمانهای بین‌المللی - در توسعه بیشتر استفاده از انرژی هسته‌ای برای مقاصد صلحجویانه خصوصاً در سرزمینهای دول طرف پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای هستند با توجه لازم به احتیاجات مناطق در حال رشد جهان - تشریک ماعی نمایند.

ماده ۵ - هر یک از طرفهای پیمان تعهد می‌نماید که تدابیر مقتضی اتخاذ کند که طبق مفاد این پیمان و تحت نظارت بین‌المللی مقتضی و از طریق رویه‌های بین‌المللی مقتضی فوائد بالقوه هر نوع استفاده صلحجویانه از انفجارهای هسته‌ای با رعایت اصل عدم تبعیض در اختیار کلیه دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای می‌باشد قرار گیرد و هزینه مورد مطالبه از آنها بابت ادوات انفجاری مورد استفاده تا سر حد امکان نازل نمین گردد و شامل مخارج تحقیق و یا تکمیل نباشد.

دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای می‌باشند - قادر خواهند بود به موجب یک یا چند موافقتنامه بین‌المللی خاص و از طریق یک سازمان بین‌المللی ذریبط که نمایندگی دول فاقد سلاحهای اتمی در آن - به نحوی کافی تأمین شده باشد از فوائد مذکور استفاده نمایند.

مذاکرات درباره این موضوع هر چه زودتر پس از لازم‌الاجرا شدن پیمان آغاز خواهد گردید. دول طرف این پیمان که فاقد سلاحهای هسته‌ای هستند در صورت تمایل همچنین می‌توانند فوائد مذکور را به موجب موافقتنامه‌های دو جانبه تحصیل نمایند.

ماده ۶ - هر یک از طرفهای پیمان متعهد می‌شود با حسن نیت کامل مذاکرات درباره اقدامات مؤثر به منظور متوقف ساختن هر چه زودتر مسابقه تسلیحات هسته‌ای و همچنین مذاکرات درباره خلع سلاح هسته‌ای و انعقاد پیمان خلع سلاح عمومی و کامل تحت کنترل شدید و مؤثر بین‌المللی را تمقیب کند. ماده ۷ - هیچ یک از مواد این پیمان به حق گروه‌های مختلف دول که به منظور حصول اطمینان از فقدان کامل سلاحهای هسته‌ای در سرزمینهای مربوطه خود مبادرت به انعقاد پیمانهای منطقه‌ای بنمایند - لطمه‌ای وارد نمی‌سازد.

ماده ۸ - ۱ - هر یک از طرفهای پیمان می‌تواند اصلاحاتی را به پیمان حاضر پیشنهاد کند. متن اصلاحات پیشنهادی به حکومتهای نگهدارنده متون اصلی پیمان تسلیم می‌گردد تا به کلیه طرفهای پیمان اعلام شود. در این صورت اگر حداقل یک سوم از طرفهای پیمان تقاضا نمایند - حکومتهای نگهدارنده از کلیه طرفهای پیمان برای تشکیل کنفرانسی به منظور بررسی این اصلاحات دعوت به عمل خواهند آورد. ۲ - اصلاحات وارده به این پیمان باید با اکثریت آراء کلیه طرفهای پیمان منجمله آراء کلیه دول مجبزه به سلاحهای هسته‌ای که از طرفهای پیمان هستند و کلیه طرفهای دیگر پیمان که در تاریخ اعلام اصلاحیه پیشنهادی - در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی عضویت دارند - مورد تصویب قرار گیرد. این

اصلاحات در مورد هر یک از طرفهای پیمان که سند تصویب اصلاحیه را تسلیم نماید از تاریخی لازم الاجرا است که اسناد تصویب اکثریت طرفهای پیمان منجمده کلیه دول مجهز به سلاحهای هسته‌ای که از طرفهای پیمان هستند و کلیه طرفهای دیگر پیمان که در تاریخ اعلام اصلاحیه در شورای حکام آژانس بین‌المللی انرژی اتمی عضویت دارند - تسلیم شده باشد. از آن پس اصلاحیه در مورد هر یک از سایر طرفهای این پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب اصلاحیه لازم الاجرا خواهد بود.

۳ - پنج سال پس از لازم الاجرا شدن این پیمان کنفرانسی از طرفهای پیمان در ژنو (سوئیس) تشکیل خواهد گردید تا نحوه اجرای پیمان حاضر را به منظور حصول اطمینان از تحقق اهداف دیپلاچ و مفاد پیمان - بررسی نماید. از آن پس و در فواصل پنج‌ساله اکثریت طرفهای پیمان می‌توانند با تسلیم پیشنهادی در این خصوص به دول نگهدارنده متون اصلی پیمان موجبات تشکیل کنفرانسهای مشابه دیگر را به منظور بررسی نحوه اجرای پیمان فراهم سازند.

ماده ۹ - ۱ - این پیمان برای امضای کلیه دول مفتوح خواهد بود هر دولتی که پیمان را قبل از آن که به موجب بند سوم ماده حاضر به مرحله اجرا درآید امضاء نکرده باشد می‌تواند در هر موقع به آن ملحق شود.

۲ - این پیمان به تصویب امضاکننده آن خواهد رسید. اسناد تصویب و اسناد الحاق پیمان به حکومتهای دول متحده آمریکا و بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی که بدین وسیله به عنوان حکومتهای نگهدارنده متون اصلی پیمان تعیین می‌گردند تسلیم خواهد شد.

۳ - این پیمان پس از تصویب دولی که حکومتهای آنها به عنوان نگهدارنده متون اصلی پیمان تعیین شده‌اند و چهل دولت دیگر از امضاکنندگان پیمان حاضر و پس از تسلیم اسناد تصویب آنها به مرحله اجرا در خواهد آمد. در این پیمان اصطلاح "دولت مجهز به سلاحهای هسته‌ای" به دولتی اطلاق می‌شود که تا قبل از اول ژانویه ۱۹۶۷ یک سلاح هسته‌ای یا وسیله انفجاری هسته‌ای ساخته و منفجر کرده باشد.

۴ - در مورد دولی که اسناد تصویب یا الحاق خود را پس از لازم الاجرا شدن پیمان حاضر تسلیم نمایند - پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب یا الحاق آنها لازم الاجرا خواهد بود.

۵ - حکومتهای نگهدارنده متون اصلی پیمان - تاریخ هر امضاء و تاریخ تسلیم هر سند تصویب یا الحاق و تاریخ لازم الاجرا شدن پیمان حاضر و تاریخ وصول هر تقاضای تشکیل کنفرانس و سایر اعلامیه‌ها را بی‌درنگ به اطلاع کلیه دول امضاکننده و یا ملحق شده به پیمان خواهند رسانید.

۶ - پیمان حاضر توسط حکومتهای نگهدارنده متون اصلی طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد به ثبت خواهد رسید.

ماده ۱۰ - ۱ - چنانچه هر یک از طرفهای پیمان - تشخیص دهد که حوادثی فوق‌العاده مربوط به موضوع این پیمان مصالح عالی کشورش را به مخاطره افکنده است - حق خواهد داشت - در اعمال حق حاکمیت ملی خود از پیمان کناره‌گیری کند. طرف مذکور باید این کناره‌گیری را با اخطار قبلی سه ماهه به کلیه دول دیگر طرف پیمان و به شورای امنیت ملل متحد اعلام نماید.

اخطار مذکور باید حاوی بیان و شرح حوادث فوق‌العاده‌ای که به نظر دولت مورد بحث مصالح عالی کشورش را به مخاطره انداخته است - باشد.

۲ - بیست و پنج سال پس از لازم الاجرا شدن پیمان - کنفرانسی تشکیل خواهد شد تا در مورد این که آیا پیمان برای مدت نامحدودی لازم الاجرا به‌مانند یا برای مدت یا مدتهای اضافی معینی تمدید شود - اخذ تصمیم کند. این تصمیم به اکثریت آرای طرفهای پیمان اتخاذ خواهد شد.

ماده ۱۱ - این پیمان که متون انگلیسی و روسی و فرانسوی و اسپانیایی و چینی آن متساویاً معتبر است و در پایگانی حکومتهای نگهدارنده ضبط خواهد شد.

حکومتهای نگهدارنده نسخ مصدق پیمان حاضر را برای دول امضاکننده یا ملحق شده به پیمان ارسال خواهند داشت.

بنا به مراتب - امضاکنندگان ذیل که دارای اختیارات لازمه برای این منظور می‌باشند پیمان حاضر را امضاء

نمودند.

در تاریخ اول ژوئیه ۱۹۶۸ در سه نسخه در شهرهای واشنگتن و لندن و مکو منعقد گردید. پیمان فوق مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده منضم به قانون پیمان بین‌المللی منع گسترش سلاحهای هسته‌ای می‌باشد.

ریس مجلس سنا - جعفر شریف‌امامی

قانون پیمان منع استقرار سلاحهای هسته‌ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی مصوب ۱۳۵۰/۰۳/۳۱

ماده واحده پیمان منع استقرار سلاحهای هسته‌ای و سایر سلاحهای انهدام دسته جمعی مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده که در تاریخ ۷ دسامبر ۱۹۷۰ بتصویب مجمع عمومی ملل متحد رسیده و از طرف نمایندگان مختار دولت شاهنشاهی ایران در تاریخ ۱۱ فوریه ۱۹۷۱ (۲۲ بهمن ۱۳۴۹) در واشنگتن و مکو و لندن امضاء شده است تصویب و اجازه تسلیم سند تصویب آن داده میشود. قانون فوق مشتمل بر یک ماده و متن پیمان ضمیمه پس از تصویب مجلس شورایملی در جلسه روز یکشنبه ۱۶ آذر ۱۳۵۰ در جلسه روز دوشنبه سی و یکم خرداد ماه یکهزار و سیصد و پنجاه شمی بتصویب مجلس سنا رسید.

ریس مجلس سنا - جعفر شریف‌امامی

پیمان منع استقرار سلاحهای هسته‌ای و سایر
سلاحهای انهدام دسته جمعی در بستر و زیر بستر
دریاها و اقیانوسها
دول طرف پیمان حاضر:

با اذعان بعلاقه مشترک بشریت بتوسعه بهره برداری از بستر دریاها و اقیانوسها برای مقاصد صلحجویانه. با توجه به اینکه جلوگیری از مسابقه تسلیحاتی هسته‌ای در بستر دریاها و اقیانوسها بتأمین حفظ صلح جهانی کمک نموده و موجب تقلیل بحرانهای بین‌المللی و تقویت روابط دوستانه بین دول میگردد. با اعتقاد به اینکه (انعقاد) پیمان حاضر گامی است در راه خارج کردن بستر و زیر دریاها و اقیانوسها از حیطه مسابقه تسلیحاتی.

با اعتقاد به اینکه (انعقاد) پیمان حاضر گامی است در جهت انعقاد یک معاهده کلی و کامل خلع سلاح تحت نظارت قاطع و مؤثر بین‌المللی و با عزم راسخ به ادامه مذاکرات برای وصول بدین مقصود: با اعتقاد به اینکه پیمان حاضر اهداف و اصول منشور ملل متحد را بنحو منطبق با اصول حقوق بین‌الملل و بدون نقض آزادی دریاها به پیش خواهد برد بشرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱ -

۱ - دول طرف پیمان حاضر - تعهد مینمایند که در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسها - ماورای حدود خارجی منطقه بستر دریائی طبق تعریف ماده ۲ - هیچ نوع سلاحهای هسته‌ای یا انواع سلاحهای انهدام دسته جمعی دیگر و همچنین هیچ نوع ساختمان و تأسیسات پرتاب یا انواع تسهیلات دیگر که بخصوص جهت انبار کردن و آزمایش کردن یا استفاده از چنین سلاحهای تعبیه شده باشد کار نگذارند و مستقر نازند.

۲ - تعهدات بند ۱ ماده حاضر در مورد منطقه بستر دریائی اشاره شده در همان بند نیز جاری خواهد بود با این استثناء که این تعهدات در داخل منطقه بستر دریائی مذکور نسبت به دولت ساحلی و بستر دریای زیر آبهای سرزمینی آن دولت مجری خواهد بود.

۳ - دول طرف پیمان حاضر - تعهد مینمایند که از کمک و تشویق و یا وادار کردن دولتهای دیگر در

مبادرت به فعالیتهای اشاره شده در بند ۱ ماده حاضر خودداری نموده و بهیچ طریق دیگری نیز در این قبیل عملیات شرکت نکنند .

ماده ۲ - از لحاظ پیمان حاضر - حد خارجی منطقه بستر دریائی اشاره شده در بند ۱ منطبق خواهد بود با حد خارجی منطقه ۱۲ میلی معطوفه در قسمت دوم کنوانسیون دریای سرزمینی و منطقه مجاور ممضی در ژنو بتاريخ ۲۹ آوریل ۱۹۵۸ و اندازه گیری آن طبق مفاد بخش ۲ قسمت اول کنوانسیون مذکور و طبق حقوق بین الملل بعمل خواهد آمد .

ماده ۳ -

۱ - بمنظور پیشبرد هدفهای حاضر و حصول اطمینان از رعایت مقررات آن - هر یک از دول طرف پیمان محق خواهد بود فعالیتهای سایر دول طرف پیمان را در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسهای خارج از منطقه مذکور در ماده ۱ از طریق مشاهده بررسی نماید - مشروط بر اینکه این مشاهدات باعث مزاحمت در فعالیتهای مذکور نگردد .

۲ - چنانچه در اثر این مشاهدات - تردید موجهی در مورد انجام تعهداتی که بموجب پیمان بمعهده گرفته شده - باقی بماند . دولت طرف پیمان که چنین تردیدی دارد و دولت طرفی که مسئول فعالیتهای مشکوک میباشد بمنظور رفع تردید با یکدیگر مشورت خواهند نمود .

چنانچه تردید همچنان باقی بماند - دولت تردید کننده مراتب را به سایر دول طرف پیمان اعلام خواهد کرد و طرفهای مربوطه در مورد طرق بررسی بصورتی که بتواند مورد توافق قرار گیرد با یکدیگر همکاری خواهند کرد . این طرق شامل بازرسی مناسب اشیاء و ساختمانها و تأسیسات و سایر وسائل خواهد بود که معقولا بتوان از انواع مشروحه در بند ۱ دانست دول طرف پیمان که در منطقه فعالیتها واقع باشند - منجمله هر یک از دول ساحلی و هر طرف دیگری که تقاضا نماید - اختیار خواهند داشت که در چنین مشاورات و همکاریهایی شرکت نمایند . پس از اختتام سایر طرق رسیدگی - طرف شروع کننده این بررسی ها گزارش مقتضی به سایر طرفهای پیمان ارسال خواهند داشت .

۳ - چنانچه دولت مسئول فعالیتهای موجد تردید معقول از طریق بررسی اشیاء و ساختمانها و تأسیسات با سایر وسائل شناخته نشود - دولت تردید کننده مراتب را به سایر دول طرف پیمان که در منطقه فعالیتهای مذکور واقع هستند و کلیه سایر دول طرف پیمان اعلام و تحقیقات لازمه را از آنان بعمل خواهد آورد . چنانچه در نتیجه این تحقیقات ثابت شود که دولت مشخصی مسئول چنین فعالیتهایی است این دولت باید طبق مفاد بند ۲ ماده حاضر با سایر طرفهای پیمان مشورت و همکاری نماید . چنانچه شناسائی دولت مسئول فعالیتهای مزبور از طریق این تحقیقات مشخص نشود - دولت تحقیق کننده میتواند از طرق دیگری منجمله از طریق بازرسی اقدام نماید و در انجام این امر از دول طرف پیمان که در منطقه فعالیت واقع هستند - منجمله از کلبه دول ساحلی و هر دولت دیگری که مایل به همکاری باشد - برای شرکت در بازرسی دعوت خواهد نمود .

۴ - چنانچه مشورت و همکاری موضوع بندهای ۲ و ۳ ماده حاضر تردید راجع به فعالیتهای مرتفع نسازد و اجرای تعهدات متقابل [متقابل] طبق پیمان حاضر کماکان مورد تردید جدی باشد هر دولت طرف پیمان میتواند طبق مفاد منشور ملل متحد موضوع را بشورای امنیت رجوع نماید و شورا میتواند طبق مفاد منشور اقدام نماید .

۵ - هر دولت طرف پیمان میتواند بررسی موضوع ماده حاضر را با وسایل خاص خود یا با کمک کامل یا محدود هر دولت دیگر طرف پیمان یا از طرق مناسب بین المللی در کادر ملل متحد و طبق منشور آن انجام دهد .

۶ - اقدامات بررسی موضوع پیمان حاضر - بدون ایجاد مزاحمت در فعالیت های سایر دول طرف پیمان با رعایت حقوق شناخته شده طبق حقوق بین الملل - از جمله آزادی دریاها و حقوق دول ساحلی در مورد اکتشاف و استخراج فلات قاره خود انجام خواهد شد .

ماده ۴ - هیچیک از مفاد پیمان حاضر بنحوی تفسیر نخواهد شد که به منزله تایید یا رد وضع هر یک از دول طرف پیمان در قبال کنوانسیونهای بین المللی موجود از جمله کنوانسیون ۱۹۵۸ در مورد دریای سرزمینی و منطقه مجاور یا حقوق یا دعاوی مطروحه دولت مذکور یا شناسائی یا عدم شناسائی حقوق یا دعاوی هر دولت دیگر نسبت به آبهای مجاور سواحل خود منجمله دریاها و سرزمینی و مناطق مجاور یا بستر دریا و اقیانوس از جمله فلات های قاره تلقی گردد .

ماده ۵ - طرفهای پیمان حاضر تعهد مینمایند در مورد اتخاذ تدابیر جدید در زمینه خلع سلاح پلحوظ جلوگیری از مسابقه تسلیحاتی در بستر و زیر بستر دریاها و اقیانوسها مذاکرات را با حسن نیت ادامه دهند .
ماده ۶ - هر یک از دول طرف میتواند اصلاحاتی را به پیمان حاضر پیشنهاد نماید . این اصلاحات - در مورد هر یک از دول طرف که اصلاحات را پذیرفته است - پس از قبول آن توسط اکثریت دول طرف پیمان و سپس در مورد هر یک از سایر دول طرف پیمان از تاریخی که این اصلاحات را بپذیرد لازم الاجراء خواهد شد .

ماده ۷ - پنج سال بعد از لازم الاجراء شدن پیمان حاضر - کنفرانسی با شرکت دول طرف پیمان در ژنو (سوئیس) بمنظور بررسی و تجدید نظر در نحوه اجرای آن و اطمینان از اینکه هدفهای مندرجه در مقدمه و مواد آن رعایت شده و در حال تحقق است ، تشکیل خواهد گردید . در موقع این تجدید نظر کلیه پیشرفتهای تکنولوژیکی مربوطه مورد توجه قرار خواهد گرفت . کنفرانس تجدید نظر ، طبق نظر اکثریت طرفهای شرکت کننده در کنفرانس - لزوم و تاریخ انعقاد کنفرانس تجدید نظر دیگری را تعیین خواهد نمود .

ماده ۸ - هر یک از دول طرف این پیمان - در اعمال حق حاکمیت ملی خود اختیار دارد در صورت یقین باینکه وقایع فوق العاده - مربوط به موضوع پیمان منافع عالیه مملکت او را بخطر انداخته است - از پیمان حاضر خارج گردد . چنین دولتی باید خروج خود را با اخطار سه ماهه به سایر دول طرف پیمان و به شورای [شورای] امنیت ملل متحد اعلام نماید . و در اعلامیه مزبور شرح وقایع فوق العاده ای که بنظر آن دولت باعث بخطر افتادن منافع عالیه او شده است بیان خواهد داشت .

ماده ۹ - مقررات پیمان حاضر - بهیچوجه در تعهدات دول طرف این پیمان - که بموجب معاهدات بین المللی موجد مناطق آزاد از سلاحهای هسته ای بمهده دارند - مؤثر نخواهد بود .
ماده ۱۰ -

۱ - پیمان حاضر برای امضاء کلیه دول مفتوح خواهد بود . هر دولتی که پیمان را قبل از لازم الاجراء شدن آن - طبق بند ۳ ماده حاضر امضاء نماید میتواند در هر زمان بآن ملحق شود .

۲ - پیمان حاضر به تصویب دول امضاءکننده خواهد رسید . اسناد تصویب و الحاق به حکومت های اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی بریتانیای کبیر و ایرلند شمالی و ممالک متحده آمریکا که بدین وسله بعنوان حکومت های نگاهدارنده اسناد تعیین می شوند - تسلیم خواهد شد .

۳ - پیمان حاضر پس از تسلیم اسناد تصویب از طرف ۲۲ حکومت منجمله حکومتهایی که بعنوان نگاهدارنده اسناد پیمان حاضر تعیین شده اند لازم الاجراء خواهد شد .

۴ - در مورد دولی که اسناد تصویب یا الحاق آن بعد از لازم الاجراء شدن پیمان حاضر تسلیم شود - پیمان از تاریخ تسلیم اسناد تصویب یا الحاق لازم الاجراء خواهد شد .

۵ - حکومتهای نگاهدارنده اسناد - بلافاصله حکومتهای دول امضاءکننده و ملحق شونده را از تاریخ هر امضاء و تاریخ تسلیم هر سند تصویب یا الحاق و تاریخ لازم الاجراء شدن پیمان حاضر و تاریخ دریافت اطلاعاتی های دیگر مطلع خواهند ساخت .

۶ - حکومت های نگاهدارنده اسناد پیمان حاضر را طبق ماده ۱۰۲ منشور ملل متحد به ثبت خواهد رسانید

ماده ۱۱ - پیمان حاضر که متون اسپانیائی و انگلیسی و چینی و روسی و فرانسوی آن متساویا معتبر میباشد - در آرشیو حکومتهای نگاهدارنده اسناد نگاهداری خواهد شد . نسخه های مصدق پیمان

حاضر توسط حکومت های نگاهدارنده اسناد برای حکومت های دول امضاء کننده و ملحق شونده ارسال خواهد شد. بنا بر مراتب - امضاء کنندگان ذیل که دارای اختیارات لازم میباشند پیمان حاضر را امضاء کردند. پیمان فوق مشتمل بر یک مقدمه و یازده ماده منضم بقانون پیمان منع استقرار سلاح های هسته ای و سایر سلاح های انهدام دسته جمعی میباشد [می باشد].

رئیس مجلس سنا - جعفر شریف امامی

قانون دستیابی به فن آوری هسته ای صلح آمیز

ماده واحده - دولت جمهوری اسلامی ایران موظف است در چارچوب معاهده (N.P.T) و قوانین بین المللی با بهره گیری از اندیشمندان، محققین و امکانات داخلی و بین المللی و همچنین پیگیری اجرای تعهدات آزاتس بین المللی انرژی اتمی و کشورهای برخوردار از این فناوری در برابر کشورهای عضو معاهده منع تولید و تکثیر سلاح های هسته ای (N.P.T) نسبت به برخوردار نمودن کشور از فناوری هسته ای صلح آمیز از جمله تأمین چرخه سوخت جهت بیست هزار مگاوات برق هسته ای اقدام نماید. سیاست گذاری و برنامه ریزی در مورد تربیت نیروی انسانی متخصص اولویت بندی در فناوری و تحقیقات هسته ای توسط وزارت علوم، تحقیقات و فناوری و سازمان انرژی اتمی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ بیست و پنجم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱/۳/۱۳۸۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

قانون الزام دولت به تعلیق اقدامات داوطلبانه در صورت ارجاع و یا گزارش پرونده هسته ای به شورای امنیت

ماده واحده - دولت موظف است در صورت هرگونه ارجاع یا گزارش در مورد پرونده هسته ای ایران به شورای امنیت کلیه همکاری های داوطلبانه خود را با آزاتس بین المللی انرژی اتمی به تعلیق درآورد. قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ اول آذر ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۹/۹ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - غلامعلی حداد عادل

قانون الزام دولت به تجدیدنظر در همکاری با آزاتس بین المللی انرژی اتمی

ماده واحده - دولت موظف است با توجه به قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل متحد مورخ دوم دی ماه سال ۱۳۸۵ به برنامه هسته ای صلح آمیز کشور سرعت بخشیده و در همکاری های خود با آزاتس بین المللی انرژی اتمی بر اساس منافع ملت ایران تجدیدنظر نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ ششم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۵/۱۰/۶ به تأیید شورای محترم نگهبان رسید.

غلامعلی حداد عادل
رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون صیانت از دستاوردهای صلح آمیز هسته ای جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱- دولت موظف است در مقابله با اقدامات زیاده طلبانه و زورمندانه برخی کشورهای سلطه گر با سرمایه گذاری در عرصه های مختلف فناوری هسته ای صلح آمیز از جمله چرخه سوخت هسته ای، کشور را به خوداتکایی در این زمینه برساند.

ماده ۲- دولت موظف است انجام تعهدات و تکالیف پادمانی معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای را متناسب با تأمین حقوق پادمانی معاهده منع گسترش سلاح های هسته ای انجام دهد.

ماده ۳- سازمان انرژی اتمی موظف است جهت تأمین نیازهای سوخت راکتورهای تحقیقاتی، آموزشی

کشور برای مصارف پزشکی، صنعتی و کشاورزی، تولید و تأمین سوخت با غنای بیست درصد (۲۰٪) را تمهید نماید.

ماده ۴- دولت مکلف است صرفاً در چهارچوب «توافقتنامه پادمان» معاهده منع گسترش سلاح‌های هسته‌ای با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی همکاری نماید. اجابت درخواستهای فراتر از «توافقتنامه پادمان» توسط دولت ممنوع است.

ماده ۵- دولت موظف است نسبت به کشورهایی که به بازرسی هواپیماها و کشتیهای ایرانی یا محموله‌های باری کشور مبادرت می‌ورزند و یا از تحویل سوخت به هواپیماهای ایرانی خودداری می‌کنند مقابله به مثل نماید.

قانون فوق مشتمل بر پنج ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و نهم تیرماه یکهزار و سیصد و هشتاد و نه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۹/۵/۸ به تأیید شورای نگهبان رسید.
علی لاریجانی

قانون عضویت دولت جمهوری اسلامی ایران در اتحادیه جهانی بهره‌برداران هسته‌ای

ماده واحده- به دولت اجازه داده می‌شود در «اتحادیه جهانی بهره‌برداران هسته‌ای»، به شرح اساسنامه پیوست عضویت یابد و نسبت به پرداخت حق عضویت مربوط، اقدام نماید.
تصره- اعمال بند (۵) این اساسنامه در خصوص جمهوری اسلامی ایران با رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اساسنامه اتحادیه جهانی بهره‌برداران هسته‌ای

۱ فوریه ۱۹۸۹ (۱۳۶۷/۱۱/۱۲)

۱- مقدمه

برخورداری تمام مردم دنیا از مزایای انرژی هسته‌ای منوط به ارتقاء عملکرد ایمنی هسته‌ای به بالاترین سطح می‌باشد. در این راستا مسؤلیت تأمین ایمنی انرژی هسته‌ای بر عهده سازمانهایی است که بهره‌برداران نیروگاههای هسته‌ای به شمار می‌آیند. به بیان دیگر هر بهره‌بردار به تنهایی مسؤلیت تضمین ایمنی هسته‌ای را برعهده دارد. بهره‌برداران مسؤلیت جمعی فراهم نمودن زمینه همکاری مشترک، بهبود عملکرد و ارتقاء ایمنی نیروگاههای فعال هسته‌ای را نیز بر عهده دارند.
یک روش مؤثر در بهبود سطح ایمنی و افزایش قابلیت‌های انرژی هسته‌ای، تبادل اطلاعات متقابل در خصوص بهره‌برداری از نیروگاههای هسته‌ای بین بهره‌برداران می‌باشد.
یکی از مسؤلیتهای جمعی مدیران ارشد هسته‌ای اطمینان از تبادل تجارب به‌شکلی مؤثر در تمامی سطوح مدیریتی است. بدین شکل بهره‌برداران از تجارب یکدیگر استفاده می‌کنند و یکدیگر را در رسیدن به سطح استاندارد مطلوب یاری می‌رسانند.

به منظور تأمین اهداف فوق، بهره‌برداران نیروگاههای اتمی از سراسر دنیا تصمیم به تشکیل این اتحادیه جهانی گرفتند. این اساسنامه به منظور تعیین اهداف و ساختار اتحادیه جهانی بهره‌برداران هسته‌ای که از این پس اتحادیه نامیده می‌شود و براساس دلایل فوق‌الذکر بنا شده، ارائه گردیده است.
۲- اهداف

هدف اتحادیه ارتقاء سطح ایمنی و بهره‌برداری مطمئن از نیروگاههای هسته‌ای به واسطه تبادل اطلاعات و تشویق ارتباطات، تطبیق و تقلید بین اعضاء می‌باشد.

در راستای دستیابی به این اهداف، اتحادیه می‌کوشد:

- تبادل اطلاعات در زمینه بهره‌برداری و تجارب مطلوب به دست آمده را به‌صورت دوجانبه یا چندجانبه در میان اعضاء ارتقاء بخشد.

- به گردآوری و نگهداری داده‌های مربوط به بهره‌برداری از نیروگاههای هسته‌ای پرداخته و امکان دسترسی اعضای اتحادیه را به این اطلاعات فراهم آورد.
- در زمینه اطلاع‌رسانی به موقع در خصوص اطلاعات به دست آمده از حوادث واقع شده، فعال باشد.

- به تجزیه و تحلیل حوادث رخ داده در نیروگاههای هسته‌ای سرتاسر جهان بپردازد و در ضمن شناسایی عوامل حوادث، نتایج به دست آمده را منتشر نماید.

- روشها و استانداردها را از طریق برگزاری کارگاههای آموزشی، سمینارها و بازدیدهای فنی میان اعضا به اشتراک گذارد.

- زمینه حمایت‌های فنی و ساختاری میان اعضا را شناسایی نماید.

- برقراری ارتباط نزدیک با دیگر سازمانهای بین‌المللی مانند آژانس بین‌المللی انرژی اتمی و همکاری در جهت ارتقاء ایمنی و کارکرد مطمئن نیروگاههای هسته‌ای
۳- اعضا

با توجه به این که ایمنی هر نیروگاه هسته‌ای تأثیر مهمی در موجودیت و پذیرش دیگر نیروگاههای هسته‌ای در سرتاسر جهان دارد تمامی اعضای اتحادیه باید اهداف این اساسنامه را پیگیری و اجراء نمایند. تمامی اعضا باید مسؤلیت بهره‌برداری نیروگاههای تحت پوشش را برعهده بگیرند و در عین حال تجارب بهره‌برداری خود را در اختیار دیگر بهره‌برداران قرار دهند و به آنها کمک نمایند. برای روان‌سازی جریان اطلاعات وارده به اتحادیه، هر عضو باید اطلاعات دریافتی را حفظ کرده و تنها زمانی به نشر اطلاعات در خارج از چهارچوب اتحادیه بپردازد که مجوز انتشار را از عضو اتحادیه که خبر، مربوط به آن می باشد، کسب کرده باشد.

۴- سازماندهی اتحادیه

۱- ساختار

ساختار اتحادیه از یک مجمع عمومی، هیأت مدیره اصلی، مرکز هماهنگی و مراکز منطقه‌ای تشکیل شده است که در ادامه به تشریح آنها پرداخته می‌شود.

۲- عضویت

هر بهره‌بردار نیروگاه هسته‌ای می‌تواند به اتحادیه بپیوندد به شرط آن که اهداف اتحادیه را پشتیبانی و حمایت نماید و به آن پایبند باشد. ثبت‌نام در اتحادیه می‌تواند به طرق زیر باشد:

- به عنوان یک بهره‌بردار مستقل یا

- از طریق مشارکت یک سازمان بهره‌بردار، به نمایندگی از گروه بهره‌برداران به عنوان یک عضو

اتحادیه

یک بهره‌بردار یا سازمان بهره‌بردار نمی‌تواند عضوی از اتحادیه باشد مگر این که در یک مرکز منطقه‌ای فعالیت نماید. هر بهره‌بردار یا سازمان بهره‌بردار در پیوستن به هر مرکز منطقه‌ای یا مراکز مطلوب مورد نیاز خود مختار است.

عضویت در یک مرکز منطقه‌ای امتیازات زیر را به هر عضو می‌دهد:

- به اطلاعات بهره‌برداری از نیروگاههای هسته‌ای دیگر اعضا دسترسی داشته باشد.

- در ارتباط مستقیم با هر عضو دیگر اتحادیه باشد.

فعالتهای بین منطقه‌ای مهم و برجسته با توافق طرفین مورد نظر به طور مجزا اجراء می‌شود.

اعضا هر مرکز منطقه‌ای خود تصمیم می‌گیرند که چگونه مرکز خود را سازماندهی و اداره

نمایند. رهنمودهای ارائه شده در این اساسنامه در مورد سازماندهی مرکز منطقه‌ای تنها جهت کسب

اطمینان از سازگاری روشهای کاری مراکز منطقه‌ای و مراکز هماهنگ کننده می‌باشد.

۵- مجمع عمومی

هر عضو اتحادیه می تواند نماینده یا ناظری رسمی در مجمع عمومی داشته باشد.
مجمع عمومی وظیفه تصویب تغییرات پیشنهادی در اساسنامه اتحادیه و بررسی نقطه نظرات هیأت مدیره را برعهده دارد.

مجمع عمومی یک نشست عمومی سالانه دارد. دیگر نشستها تحت عنوان نشستهای عمومی فوق العاده تشکیل می شوند.

مجمع عمومی هر دو سال یکبار رئیسی برای اتحادیه انتخاب می نماید که طی این دو سال در نشستهای عمومی سالانه وظایف خود را به انجام می رساند.

ریاست سستی افتخاری است که از سوی هیأت مدیره به فردی که در راستای اهداف اتحادیه تلاش می کند، تخصیص می یابد. رئیس، مسؤلیت سازماندهی نشست دو سالانه را برعهده دارد. در این نشست دو سالانه، هیأت مدیره فعالیتها و پیشرفتها را برای اعضاء اتحادیه تشریح می نماید.

اتفاق نظر در تمامی موضوعات، اصل وجودی اتحادیه است. به هر حال اگر رأی قطعی ضروری باشد، مراتب طبق مفاد اساسنامه اتحادیه صورت می پذیرد.

۶- هیأت مدیره

هیأت مدیره اتحادیه کلیه فعالیتهای اتحادیه را مدیریت کرده و مرکب از هشت یا نه عضو دارای رأی به شرح زیر می باشد:

- رئیس هیأت مدیره هر مرکز منطقه ای

- یک عضو منتخب از سوی هیأت مدیره در هر مرکز منطقه ای

- رئیسی که از سوی اعضاء هیأت انتخاب می شود می تواند خارج از اعضاء هیأت انتخاب شده و یا یک عضو ملحق شده به اعضاء هیأت باشد.

رئیس برای مدت دو سال انتخاب شده و تنها برای چهار سال پیاپی می تواند انجام وظیفه نماید، مگر آنکه هیأت مدیره تصمیم دیگری اتخاذ نماید.

مدیر مرکز هماهنگی و مدیران مراکز چهارگانه از اعضاء بدون حق رأی هیأت مدیره هستند. تصمیمات هیأت با تصویب اکثریت پذیرفته می شود. در صورت تساوی، رئیس حق رأی نهائی را داراست.

هیأت مدیره در صورت لزوم می تواند کمیته های مشورتی را تشکیل دهد.

۷- مرکز هماهنگی

۱- سازماندهی

مرکز هماهنگی باید تحت نظر هیأت مدیره اتحادیه عمل نماید.

۲- عملکرد

مسؤلیت اولیه مرکز هماهنگی، کمک به مراکز منطقه ای جهت ایجاد هماهنگی در کلیات امور و برقراری ارتباط مناسب جهت اجرای اهداف اتحادیه می باشد. اهداف مرکز هماهنگی در این راستا عبارتند از:

- هماهنگی اهداف و رهنمودهای اتحادیه در مراکز منطقه ای

- استفاده از اساسنامه ها، روشهای کاری و ساختارهای سازمانی همان در میان مراکز منطقه ای

- اطمینان از هماهنگی سامانه (سیستم) های پردازش داده ها و ارتباطات در اتحادیه

- حمایت و پشتیبانی در زمینه رفع موانع و محدودیتهای زبانی، جغرافیایی و دیگر مرزها در زمان

اجرای مسؤلیتها و اهداف اتحادیه

- پرهیز از دوباره کاری در میان مراکز منطقه ای

مرکز هماهنگی همچنین وظایف زیر را برعهده دارد:

- مساعدت و همکاری با مراکز منطقه ای در دایر ساختن سازمانها

- مساعدت و همکاری با مجمع عمومی و هیأت مدیره در انجام وظایف
- تشکیل نشستهای مجمع عمومی و نشستهای هیأت مدیره
- تهیه گزارش سالانه در خصوص کارهای انجام گرفته اتحادیه
- تداوم همکاری نزدیک با سازمانهای بین المللی همچون آژانس بین المللی انرژی اتمی، به منظور ارتقاء سطح ایمنی و کارکرد مطمئن نیروگاههای هسته‌ای

۳- کارکنان

کارکنان این مرکز متشکل از یک مدیر به علاوه حداقل یک نماینده از هر مرکز منطقه‌ای می باشد. کارکنان دائم دیگری نیز استخدام می شوند و تعداد کل کارکنان توسط هیأت مدیره تعیین می شود. مدیر را هیأت مدیره انتخاب می نماید. انتصاب برای مدت دو سال می باشد و در صورت لزوم تمدید می شود.

۴- بودجه

مرکز هماهنگی از سوی مراکز منطقه‌ای و به طور تساوی تأمین بودجه می شود. هرگونه استثنائی در این خصوص و تأمین بودجه برای هرگونه سرمایه‌گذاری خاص با تصمیمات هیأت مدیره انجام می شود.

۸- مراکز منطقه‌ای

۱- سازماندهی

هر مرکز منطقه‌ای تحت مدیریت هیأت مدیره انجام وظیفه می نماید. این هیأت، مدیری را برای مرکز انتخاب می نماید که به عنوان یک عضو بدون حق رأی در هیأت مدیره فعالیت می نماید.

۲- عملکرد

در راستای پیشبرد اهداف اتحادیه، هر مرکز منطقه‌ای در ارتباط نزدیک با مرکز هماهنگی و دیگر مراکز منطقه‌ای قرار دارد. مرکز منطقه‌ای همچنین به منظور برقراری ارتباط مؤثر در میان اعضاء منطقه فعالیت می نماید. هر مرکز منطقه‌ای فعالیتهای زیر را انجام می دهد. البته تنها به موارد زیر محدود نمی شود. بخشی از فعالیتهای هر مرکز منطقه‌ای به قرار زیر می باشد. با در نظر داشتن این مطلب که لزوماً محدود به این موارد نخواهد بود.

- گردآوری، تحلیل و تجزیه داده‌ها مرتبط با بهره‌برداری ایمن

- انتشار اطلاعات مربوط به تجارب بهره‌برداری در میان اعضاء مرکز منطقه‌ای و مرکز هماهنگی

- مدیریت سایر روشهای انتقال اطلاعات نظیر:

بازدید به منظور تبادل اطلاعات فنی در میان اعضاء مراکز منطقه‌ای کارگاهها

تماس یا سایر اعضاء در دیگر مراکز منطقه‌ای

۳- کارکنان

کارکنان هر مرکز منطقه‌ای تحت مدیریت مدیر آن مرکز منطقه‌ای قرار دارند و سیاستها و بودجه هر مرکز به تصویب هیأت مدیره آن مرکز منطقه‌ای می رسد.

۴- بودجه

تأمین بودجه هر مرکز منطقه‌ای به طور کامل به عهده اعضاء آن می باشد.

۹- تأسیس اتحادیه

نشست افتتاحیه، اتحادیه را تأسیس و اولین رئیس و همچنین اولین رئیس هیأت مدیره اتحادیه را انتخاب می نماید.

اولین مدیر مراکز هماهنگی در این نشست افتتاحیه تعیین می شود و تا یک سال پس از تشکیل اتحادیه در این پست ابقاء می شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن اساسنامه در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ نهم بهمن ماه یکهزار و سیصد و نود مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۰/۱۱/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی

قانون الزام دولت به حفظ دستاوردها و حقوق هسته‌ای ملت ایران

ماده واحده- در راستای صیانت از منافع ملی و رعایت مقررات پادمان معاهده منع گسترش سلاحهای هسته‌ای، هرگونه نتایج مذاکرات هسته‌ای با کشورهای (۵+۱) در صورتی معتبر است که الزامات زیر به صورت شفاف رعایت شود:

۱- لغو تحریم‌ها باید به طور یکجا و کامل در متن توافقنامه درج شده و در روز آغاز اجرای تعهدات جمهوری اسلامی ایران انجام شود.

۲- آژانس بین‌المللی انرژی در چهارچوب توافقنامه پادمان، مجاز به انجام نظارت‌های متعارف از سایت‌های هسته‌ای است و دسترسی به اماکن نظامی، امنیتی و حساس غیرهسته‌ای، اسناد و دانشمندان ممنوع است و باید مصوبات شورای عالی امنیت ملی رعایت شود.

۳- هیچ محدودیتی برای کسب دانش و فناوری صلح‌آمیز هسته‌ای و تحقیق و توسعه، پذیرفته نیست و باید مصوبات شورای عالی امنیت ملی رعایت شود.

تبصره ۱- براساس اصول هفتاد و هفتم (۷۷) و یکصد و بیست و پنجم (۱۲۵) قانون اساسی، نتیجه مذاکرات باید به مجلس شورای اسلامی ارائه شود.

تبصره ۲- وزیر امور خارجه موظف است روند اجرای توافقنامه را هر شش‌ماه یکبار به مجلس شورای اسلامی گزارش دهد. کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس هر شش‌ماه یکبار گزارش روند حسن اجرای توافقنامه را به نمایندگان مجلس شورای اسلامی ارائه می‌کند.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و دو تبصره در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ دوم تیرماه یکهزار و سیصد و نود و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۴/۴/۳ به تأیید شورای نگهبان رسید. /ب

علی لاریجانی